

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel, 23.5.2007
KOM(2007) 263 lõplik

2007/0098 (COD)

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

**millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtjate tegevusalal tegutsemise
tingimuste kohta**

(esitanud komisjon)

{SEK(2007) 635}
{SEK(2007) 636}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1. Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Autoveo siseturgu on reguleeritud direktiiviga 96/26/EÜ autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise kohta, nelja veondusturule juurdepääsu käsitleva määrusega¹ ning mõned aastad varem tühistatud rahvusvahelise autoveo hinnapiirangutega.

Direktiivis sätestatud nõudmistega autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamiseks on tagatud autoveo kvaliteedi miinimumtase, samal ajal kui määrustega korraldatud turu avamine on konkurentsi suurendanud. See õiguslik raamistik annab juba tulemusi, kuna autoveoettevõtjad pakuvad praegu soodsamaid hindu, mitmekesisemaid teenuseid ja vastavad paremini klientide vajadustele seoses täppisajastatud teenustega.

Samas näitab saadud kogemus, et teatavaid selle valdkonna meetmeid rakendatakse halvasti või ebaühtlaselt, kuna sektori arengu käigus on need muutunud mitmetiõlgendatavaks, mittetäielikuks või ebakohaseks. Näiteks võib tuua direktiivi autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise kohta, mida kohaldatakse kõigi ettevõtjate suhtes, olgu tegemist füüsilisest isikust ettevõtja, väikese ja keskmise suurusega ettevõtja või suurettevõtjaga. Erinevused direktiivi kohaldamisel kahjustavad õiglast konkurentsi. Erinevate liikmesriikide ettevõtetes teostatakse ebavõrdset järelevalvet ja kontrolli ning kutsekvalifikatsiooni tase ja rahalised võimalused on väga erinevad. Seetõttu ei ole võimalik saada autoveo siseturu eelistest täit kasu.

Nende puuduste kõrvaldamiseks soovitakse direktiiv väljapakutud määrusega asendada.

1.2. Käsitletav probleemistik

Direktiivis 96/26/EÜ on sätestatud hea maine, finantssuutlikkuse ja ametialase pädevuse tingimused, millele ettevõtjad peavad vastama, et saada luba tegutseda autoveo-ettevõtjana, st tegeleda riigisisese või rahvusvahelise kauba- ja sõitjateveoga. Need tingimused on ainukesed ühised nõuded, mida ettevõtjad peavad täitma ühenduse autoveo siseturul tegevusloa saamiseks. Direktiiviga on ette nähtud ka nende tegevuslubade saamiseks nõutavate dokumentide vastastikuse tunnustamise kord.

2006. aasta õigusloomekavas² teatas komisjon oma kavatsusest uurida üksikasjalikult sellest direktiivist tulenevaid eeskirju, muutes need vajaduse korral ühtsemaks, lihtsamaks, kontrollitavamaks ja tõhusamaks. Nimetatud uurimus tugineb huvitatud isikutega konsulteerimisele ja mõju hindamisele. Selgub, et liikmesriikidel on olnud probleeme direktiivi ülevõtmisel ning seda on kohaldatud väga ebaühtlaselt. Näiteks võib tuua ametialase pädevuse eksamil läbisaanute taseme, mis varieerub liikmesriigiti vahemikus 10–90%. Sellest tulenevad mitmed kitsaskohad:

- võimaliku konkurentsimoontonutuse oht, mille tekitavad ühelt poolt need veoettevõtjad, kellel on olemas tegelik ettevõte, mille tegevusalale lubamise miinimumnõuetele

¹ Määrus (EMÜ) nr 881/92, määrus (EMÜ) nr 3118/93, määrus (EMÜ) nr 884/92 ja määrus (EÜ) nr 12/98.

² Viide 2006/TREN/01.

vastavust ametiasutused kontrollida saavad, ja teiselt poolt fiktiivsed äriühingud, kellel õnnestub sellisest kontrollist mööda hiilida;

- ebamäärane turuolukord, mis põhineb finantssuutlikkuse ja ametialase pädevuse miinimumnõuete erinevusel ning selle tulemusel tekkiv lepingu täitmise järjestikune edasiandmine; autoveoteenuse kliendid ei saa olla kindlad ettevõtjate pakutavas kvaliteedis;
- madala kutsekvalifikatsiooni ja finantssuutlikkuse tõttu esineb ikka veel hooletuid ettevõtjaid, kes tekitavad kahju maanteeohutusele ja ohustavad autoveo sotsiaalmajanduslikku tõhusust (kõrgema kvalifikatsiooniga ettevõtjad ei saa sellisele konkurentsile vastu astuda);
- ebaühtlane ja koordineerimata järelevalve riigi ametiasutuste poolt, kes peaksid head mainet rikkuvate ettevõtete tegevusloa tühistama. Selline puudulik koordineerimine toob kaasa liigsed halduskulud ja kahjustab tegevuslubade tühistamise usaldusväärsust ja selle hoiatavat mõju.

1.3. Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega

Väljapakutav määrus aitab kaasa Lissaboni strateegia eesmärkide saavutamisele. Määruse abil luuakse sektoriseselt palju õiglasemad konkurentsitingimused ja kohaldatakse autoveoteenuse klientide jaoks palju läbipaistvam süsteem. Kokkuvõttes peaks see kaasa tooma palju tõhusamad ja parema kvaliteediga veeteenused. Kuna autoveol on tööstusliku tootmise ja turustamise süsteemis eriline roll, peaks selle tõhustumine kaasa tooma ka ELi konkurentsivõime suurenemise.

Kaudselt võimaldaks uus määrus parandada liiklusohutust, kuna hooletuid ettevõtjaid, kes on õnnetusjuhtumitega seotud rohkem kui teised, hakataks karmimalt kontrollima. Kutsekvalifikatsiooni taseme tõstmise kaudu võimaldaks määrus parandada maanteesektori töötajate töötingimusi. Sel viisil saaks suurendada ka teatavate füüsilisest isikust ettevõtjate sõltumatust nende klientidest ja hoida ära varjatud töösuhte kasutamise juhtumid.

Kokkuvõtlikult on see ettepanek jätkuks komisjoni kavale lihtsustada ja ajakohastada õigustiku sisu. Ettepanek on osa parema õigusloome kavast, mille eesmärk on ühenduse õigustiku ajakohastamine ja lihtsustamine. Sisseviidav õiguslik lihtsustamine tähendab suuremat juriidilist selgust, tõhusat kohaldamist võimaldavaid sätteid ja rohkem sisulist ühtsust veondusturule juurdepääsu määruste³ sätetega. Selle abil pakutakse liikmesriikidele võimalus vähendada kontrollimisega seotud teatavaid liigseid halduskoormusi.

Autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirjade ajakohastamine, eelkõige elektrooniliste registrite loomine, on osa komisjoni 24. jaanuaril 2007. aasta dokumendis „Halduskoormuse vähendamise tegevusprogramm Euroopa Liidus“⁴ välja pakutud viivitamatult võetavatest meetmetest. 8. ja 9. märtsi Euroopa Ülemkogu järeldestes kutsutakse parlamenti ja nõukogu üles rakendama esmajärjekorras neid viivitamatuid meetmeid ning seega töötama ka käesoleva ettepaneku vastuvõtmise kallal.

³ Vaata eespool.

⁴ KOM (2007) 23 lõplik.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

2.1. Konsulteerimine huvitatud isikutega

Käesolevale ettepanekule eelnes avaliku arutelu, mille käigus püüti saada sidusrühmadelt võimalikult palju kommentaare. Nimetatud arutelu, mis toimus samaaegselt teise aruteluga turule juurdepääsu käsitleva nelja määruse paralleelseks ümbersõnastamiseks, korraldati küsimustiku abil, mis avaldati Internetis ja saadeti postiga kõikidele maanteesektori esinduslikele asutustele.

Komisjon sai riiklikelt ametiasutustelt, kauba ja sõitjate autoveo riigisisestelt ja Euroopa organisatsioonidelt, nende klientidelt ja erinevaid majandushuve esindavatelt asutustelt 67 tagasisidet. 7. novembril 2007 korraldas komisjon kuulamise neile huvitatud pooltele, kes olid avalikul arutelul kirjaliku vastuse andnud või vahepeal oma huvi üles näidanud. Kuulamisele kogunes 42 tööstusi esindavat delegatsiooni ja 37 riigiasutusi esindavat vaatlejat.

Üldiselt leidsid pooled, et nõuded, millele ettevõtjad peavad vastama, et saada luba tegutseda autoveo-ettevõtjana, peaksid olema ühtlustatumad, paremini kohaldatavamad ja kontrollitavamad. Jättes kõrvale sõitjateveo-ettevõtjad, kes peavad vajalikuks kehtestatud nõuete kõrgemat taset, soovitasid pooled asetada rõhk praeguste riigisiseste eeskirjade ühtlustamisele. Suures plaanis soovitavad nad:

- parandada riskifactoriga ettevõtjate järelevalvet ja kontrolli (nende sagedase ja süsteemse kontrollimise asemel), vahetades tegevusalast teavet erinevates liikmesriikides tegutsevate ettevõtjate head käitumist jälgivate ametiasutuste vahel ja luues halduskulusid vähendavad elektroonilised registrid;
- viia sisse üldsätted, millega tagatakse ettevõtjate tõhus ja stabiilne toimimine, mis võimaldaks vähendada fiktiivsete äriühingute tekitatavaid konkurentsimoonusi;
- ühtlustada ettevõtja finantssuutlikkuse taseme mõõtmise näitajaid ja ametialase pädevuse eksamite taset;
- tagada, et ametialase pädevuse tunnistust omav isik suudab tõepoolest transporditegevust juhtida ning ei ole ainult variisik tunnistuse saamiseks.

Kõiki selle protsessi käigus kogutud tähelepanekuid võeti arvesse. Mitmed neist võimaldasid lisatud ettepanekut ja mõju hindamist parandada. Selle tulemusena laiendas komisjon nende näitajate loetelu, mida tuleks erinevate esitatud seisukohtade puhul hinnata. Ta ei arendanud edasi ideed asendada finantssuutlikkuse tingimused ametialase vastutuse kohustusliku kindlustusega, kuna enamik osalejaid ei pidanud seda ideed veel piisavalt küpseks.

Avalikul arutelul saadud vastuste kokkuvõte, individuaalsed vastused ja 7. novembri 2006. aasta kuulamise kokkuvõte on kättesaadavad veebilehel:

http://ec.europa.eu/transport/road/consultations/road_market_en.htm

2.2. Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine

Avalikul arutelul toetus komisjon sõltumatule ekspertiisile, mille koostas professor Brian Bayliss, kes oli 1994. aastal selle arutelukomisjoni kaaseesistuja, mis koostas täieliku aruande kaupade autoveo siseturu väljakujundamise seisust ja eesseisvatest töödest.

2.3. Mõju hindamine

Käesoleva ettepaneku ettevalmistamisel koostatud mõju hindamine hõlmab tegevusalale ja turule lubamise eeskirjade kui terviku ümbersõnastamist, kuna tegemist on omavahel tihedalt seotud ja üksteist mõjutavate dokumentidega. See põhineb aastatel 2004, 2005 ja 2006 teostatud uuringutel. Erilise hoolega on sidusrühmade kommentaaride alusel ajakohastatud analüüsi osa ja selle kokkuvõtetel põhinevat lisatud ettepanekut.

Hinnang anti viiele strateegilisele valikuvõimalusele.

- (1) „Muutusteta“ võimaluse puhul jääksid praegused autoveoalased õigusaktid muutmata. Käesoleva dokumendi alguses kirjeldatud kitsaskohad jääksid alles ja süveneksid, kui kabotaaž avatakse kõigile liikmesriikidele.
- (2) „Tehnilise lihtsustamise ja mitteregulatiivse“ võimaluse puhul liidetaks ja kodifitseeritaks viis ELi õigusakti kolmeks. Sel juhul saaksid liikmesriigid ja tööstus suunised, mille elluviimine ei oleks kohustuslik. Seda võimalust oleks lihtne ellu viia, kuid tõenäoliselt ei vähendaks see erinevusi riigisiseste eeskirjade vahel ning dokumendi alguses tõstatatud peamisi probleeme.
- (3) „Ühtlustamise“ võimaluse puhul muudetakse olemasolev direktiiv ja neli määrust kolmeks määruseks, mis võimaldaks paremini ühtlustada tegevusalale lubamist, suurendada õiguslikku selgust kabotaaži osas ja parandada nende õigusaktide kohaldamist. See võimalus aitaks kaasa õiglasele konkurentsile, parandaks eelkõige transpordiohutuse vallas vastavust autoveo eeskirjadele ja tõstaks sektori keskmist ametialast taset.
- (4) „Kõrgemate kvaliteedistandardite“ võimaluse puhul viidaks järk-järgult sisse kõrgemad finantssuutlikkuse nõuded ja ettevõtete veokorraldajate pidev täiendkoolitus. Lühiajaliselt muudaks see võimalus väikeste ettevõtete turuletuleku mõnevõrra raskemaks. Pikas perspektiivis julgustaks see edukamaid ettevõtjaid ja tooks kasu kogu ühiskonnale.
- (5) „Liberaliseerimine“ võimaluse avatakse kabotaaži rohkem konkurentsile ja liberaliseeritaks rahvusvahelised regulaarsed bussiteenused. See võimalus aitaks vähendada teatavaid veohindu, kuid ei pruugi tõsta autoveo sotsiaal-majanduslikku tõhusust, kuna pole toimunud eelnevat tugevat ühtlustamist, sh rahandus- ja sotsiaalvaldkonnas. See võimalus tooks teatavates riikides kaasa töökohtade kadumise ohu. Võttes igal juhul arvesse selle mõju tõenäolist ulatust, oleks vaja põhjalikumat analüüsi ning see variant väljuks käesoleva ettepaneku puhul seatud lihtsustamise raamidest.

Lähtudes neist tulemustest, kajastab käesolev ettepanek 3. ehk „ühtlustamise“ võimalust. Mõju hinnangu kokkuvõte ja mõju hinnangu täielik aruanne on lisatud käesolevale ettepanekule. Mõju hinnangus leitakse, et väljapakutud määrus ja kaks turule juurdepääsu käsitlevat väljapakutud paralleelset määrust aitavad vähendada konkurentsimoonutusi, sunnivad veoettevõtjaid sotsiaal- ja liiklusohutuseeskirju paremini täitma ning pakuvad liikmesriikidele võimaluse vähendada halduskulusid 190 miljoni euro võrra aastas⁵.

⁵ Kokku EL 27.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Kavandatud meetmete kokkuvõte

Väljapakutud määrusega sätestatakse tingimused, millele ettevõtjad peavad vastama, et saada luba tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal. See aitab tuua selgust olemasolevatesse õiguslikesse sätetesse ja täiendada neid kogu õigustiku ühtlustamiseks ning sätete tõhusaks ja ühtseks kohaldamiseks. Määrusega kehtestatakse:

- veokorraldaja vastutus, kui ta laenab oma ametialase pädevuse tunnistuse mingile ettevõtjale tegevusloa saamiseks ning rangem raamistik veokorraldaja ja ettevõtja suhete reguleerimiseks;
- kriteeriumid ettevõtte kindlaks ja tõhusaks loomiseks liikmesriigis, et ettevõtja tegevusalale lubanud riiklik ametiasutus saaks ettevõtja tegevust nõuetekohaselt jälgida;
- võrreldavad finantsnäitajad, mille abil hinnata ettevõtja finantssuutlikkust, vähemalt 140-tunnine kohustuslik väljaõpe enne ametialase pädevuse eksamit, mille kõik kandidaadid peavad sooritama, ning väljaõppe- ja eksamikeskuste akrediteerimine;
- kui ametiasutused leiavad, et veoettevõtja ei vasta enam hea maine, finantssuutlikkuse ja ametialase pädevuse tingimustele, on nende kohus teha ettevõtjale hoiatus, ning kui teatava aja jooksul ei ole ettevõtja seda arvesse võtnud, siis määrata talle halduskaristus tegevusloa tühistamisest kuni veokorraldaja kvalifikatsiooni tühistamiseni;
- ELi autoveoeskirjade rikkumiste arvessevõtmine liikmesriikidevaheliselt. Seda on vaja, et võetaks arvesse tõsised ja korduvad rikkumised kus tahes need ka on toimunud, ning mis teatava piiri ületamisel võivad rikkuda veoettevõtja head mainet ning tuua talle kaasa eespool osutatud karistused;
- elektroonilised registrid, mida kõik riigid saavad halduskulude vähendamiseks vastastikku kasutada, sisaldavad ettevõtjate jälgimist ja kontrolli ning lihtsustavad liikmesriikide teabevahetust;
- teatavate erandite järkjärguline tühistamine, kuna nende kehtestamise üle otsustas ainult liikmesriik ja need on antud ettevõtjatele ebaühtlaselt. Neid erandeid ei ole enam vaja ning need moonutavad konkurentsi suure hulga selliste ettevõtjate kahjuks, kes neist eranditest kasu ei saa.

3.2. Õiguslik alus

Väljapakutud määrus, millega muudetakse kehtetuks direktiiv 96/26/EÜ, põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 71.

3.3. Subsidiaarsuse põhimõte

Ettepaneku abil soovitakse peamiselt ühtlustada ettevõtjatele kehtestatud riigisiseseid tegevusalale lubamise eeskirju ning tõhustada seeläbi siseturu toimimist. Seda ühtlustamist ei saa liikmesriigid üksi teostada. Peale selle püütakse ettepaneku abil parandada teabevahetust liikmesriikide ametiasutuste vahel, kelle ülesandeks on kontrollida tegevusalale lubamise

eeskirjadele vastavust. Seda saab teha ainult ükshaaval liikmesriikide kahepoolse tegevuse raames. Kuna liikmesriigil või liikmesriikide rühmal ei ole võimalik leida esilekerkivatele kitsaskohtadele rahuldavat lahendust, on vaja rakendada ühenduse meetmeid.

3.4. Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel:

- ettepanekus on sätestatud ühised tingimused, kuid ei ole välistatud võimalus, et liikmesriigid lisavad ka oma tingimused tegevusalale lubamiseks;
- ainus piirang nimetatud võimaluste puhul tuleneb asutamisvabaduse põhimõttest ning vajadusest tagada teatavate tunnistuste vastastikune tunnustamine, kuid ettepanek ei too kaasa sisulisi muutusi juba jõusolevatesse sätetesse;
- ettepaneku kohaselt jäetakse liikmesriikidele võimalus valida ise meetod ettevõtja finantsuutlikkuse tõestamiseks (finantsnäitajad või pangagarantiid);
- tegevusalale lubamist korraldavatele riigiasutustele pandud kohustustes arvestatakse nende otsustusõigust, eelkõige rikkumiste konstateerimise ja sellekohase otsuse tegemise puhul. Lähtudes Euroopa Kohtu praktikast ja 13. septembri 2005. aasta otsusest⁶, oleks halduskaristuste määramiseks ja tegevuslubade tühistamiseks vaja ühist seisukohta. Võttes arvesse nende karistuste hoiatavat iseloomu ei nähta määрусega ette siiski muid kriminaal- või rahalisi karistusi ning jäetakse liikmesriikidele selles küsimuses otsustusvabadus.

Kokkuvõtteks uuritakse, kas tegevusalale lubamise tingimuste ühtlustamine ei peaks piirduma ainult rahvusvahelist tegevusluba omavate ettevõtetega. Pärast siseturu elluviimist ei ole riigisisised turud enam eraldatud järgmistel põhjustel:

- mitmed liikmesriigid ei tee vahet rahvusvahelisel tegevusloal ja ainult riigisisesel tegevusloal;
- teistes liikmesriikides konkureerivad ainult riigisiseste vedudega tegelevad ettevõtjad teiste liikmesriikide kabotaažvedude ettevõtjatega;
- rahvusvahelist tegevusluba omavad ettevõtjad ei taha enam tegeleda riigisisesel turul, kuna kujunenud turuolukorras ei leia nad enam kliente kaupade teistesse liikmesriikidesse toimetamiseks.

Nii nagu olemasolev direktiiv, hõlmab ka väljapakutud määрус transporti tervikuna, sealhulgas ka riigisiseseid vedusid.

3.5. Õigusakti valik

Autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirjade ülevaatamise peamine eesmärk on tagada nende eeskirjade tõhusam ja ühtlasem kohaldamine. Kõige asjakohasem vahend selleks on

⁶ Kohtuasi C-176/03. Otsusega selgitab Euroopa Kohus, et ühenduse seadusandja võib võtta meetmeid seoses liikmesriikide kriminaalõigusega, kui kriminaalkaristuse kohaldamine on vältimatu võitluses raskete keskkonnakahjustuste vastu.

määrus, mida on võimalik otse ja ühtlasemalt kohaldada. See tagaks ka suurema läbipaistvuse ja teatavate halduskulude vähendamise. Nimetatud valik on seda kohasem, et tegevusalale lubamine on turulepääsu põhitingimus ja selles valdkonnas on kasutatavaks õigusaktiks alates 1992 aastast määrus.

3.6. Mõju eelarvele

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

3.7. Euroopa Majanduspiirkond

Väljapakutud määrus on Euroopa Majanduspiirkonna jaoks oluline, mistõttu tuleb sellega hõlmata ka Euroopa Majanduspiirkond.

4. VÄLJAPAKUTUD SÄTTED

4.1. Kehtivate sätete ülevõtmine

Käesolevas ettepanekus täiendatakse ja vaadatakse üle kehtivad autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirjad. Määruses võetakse seega üle mitmed direktiivi 96/267EÜ põhimõtted ja sätted:

- kolm tingimust, millele tegevusalale juurdepääsu taotlev ettevõtja peab vastama (hea maine, ametialane pädevus ja finantssuutlikkus) (artikkel 3);
- diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine asutamisvabaduste lihtsustamiseks (artiklid 18–20);
- ametialase pädevuse tunnistuse vorm (II lisa) ja loetelu teemadest, mida peab tunnistuse saamiseks valdama (I lisa).

Ümbersõnastamise nõue 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelise lepingu alusel õigusaktide ümbersõnastamiseks paremini struktureeritud tehnika abil ei oleks siiski võimaldanud anda dokumendile piisavat õiguslikku selgust. Need põhimõtted ja sätted moodustavad õigustiku, mida ei panda siiski kahtluse alla. Komisjon kutsub seetõttu Euroopa Parlamenti ja nõukogu üles võimalikult palju sellega arvestama ja kasutama uutest sätetest tulenevaid eelisõigusi vastavalt alljärgnevale.

4.2. Uued sätted

4.2.1. Mõistete selgitamine ja reguleerimisala ajakohastamine

Artiklis 1 täiendatakse mõistete loetelu ühtlasema kohaldamise lihtsustamiseks. Artiklis 2 määratletakse uus reguleerimisala, mis peab olema vastavuses kõikide üle 3,5 tonniste sõidukitega teostatavat autovedu käsitlevate õigusaktidega ja milles nähakse ette erandid teatavate teistes ühenduse õigusaktides selgelt määratletud veoste puhul.

4.2.2. *Asutamistingimused*

Artiklites 3 ja 5 sätestatakse ühised eeskirjad selleks, et ainult reaalselt tegutsevad ettevõtjad saaksid loa tegevusalale juurdepääsuks. Kõikide ettevõtjate suhtes tuleks kohaldada sama taseme järelevalvet ja tuleks vältida, et teatavad ettevõtjad jääksid ettevõtja liikmesriigi ametiasutuse järelevalve alt kõrvale. Usaldusväärsel ja tõhusal ettevõtjal peab artikli 5 kohaselt olema kontor, immatrikuleeritud sõidukid ja hoolduskeskus.

4.2.3. *Veokorraldaja vastutus*

Artiklis 4 täpsustatakse nõutavat ametialast pädevust omava isiku (edaspidi „veokorraldaja“) suhteid ettevõtjaga, kelle veotegevust ta peaks korraldama. Nimetatud isik peab olema ettevõtja poolt tööle võetud ja sellelt palka saama. Kuna isiku ülesanne on ettevõtja veotegevuse tegelik ja pidev juhtimine, peab ta kandma vastutust oma otsuste eest ja olema seega ka vastutav oma juhitud tegevuse raames toimepandud rikkumiste eest. Vastutus on sellisel kujul mõistetav käesoleva määruse tähenduses, kuid see ei piira kriminaalkaristust või oma rahalist vastutust iga liikmesriigi riigisisese õigustiku tähenduses. Füüsilistest isikutest ettevõtjatele jäetud võimalus pöörduda kvalifitseerumiseks mõne teise veokorraldaja poole on ära määratletud, seda eelkõige selleks, et tugevdada nende sõltumatust neile tööd andvatest suurematest veoettevõtjatest, kaitses neid seega varjatud töösuhte kasutamise vastu.

4.2.4. *Hea maine alaste tingimuste täpsustamine*

Artiklis 6 on esitatud nende ühenduse määruste loetelu, mille tõsine rikkumine võib viia hea maine kaotamiseni, seda isegi juhul, kui rikkumine on toime pandud mõnes muus liikmesriigis. Selles on osutatud ka, et teatava sagedusega esinevaid väikesi rikkumisi võib lugeda suurteks rikkumisteks. Artiklis antakse komisjonile volitus ühise rikkumiste loetelu koostamiseks. Selles loetelus võib teha muudatusi liikmesriikide organiseeritud teabevahetuse alusel ning selles määratakse kindlaks ühised rikkumiste ülemmäärad, alates millest tuleb tegevusluba tühistada.

4.2.5. *Uued näitajad ettevõtja finantssuutlikkuse mõõtmiseks*

Artikliga 7 kehtestatakse palju täpsemad näitajad ettevõtja finantssuutlikkuse hindamiseks. Ettevõtjatel või liikmesriikidel on võimalus valida kahe variandi vahel: kas käibevara ja likviidsuskordaja (raamatupidamise aastaaruannet käsitleva neljanda direktiivi⁷ terminoloogia kohaselt), mis on kindlaks määratud ettevõtjate teatavatele tasemetele vastava aastaaruande põhjal või toestab ettevõtja oma finantssuutlikkust pangagarantii abil. Pakutud finantsnäitajaid kasutatakse finantsanalüüsiks, et hinnata ettevõtja suutlikkust tasuda oma lühiajalised võlgnevused.

4.2.6. *Ametialase suutlikkuse parandamine*

Artiklis 8 tuuakse sisse ühine lähtekoht ühendamaks väljaõpet ja ametialase suutlikkuse kohustuslikku eksamit, mille peavad sooritama kõik kandidaadid, nii

⁷ Neljas nõukogu direktiiv 78/660/EMÜ, 25.7.1978, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid.

need kes omavad ametialast kogemust kui need, kellel on ainult diplom. Selles on muu hulgas ette nähtud ka eksami- ja väljaõppekeskuste akrediteerimise miinimumsüsteem ning liikmesriikide vastavate kogemuste vahetamise edendamine. Lisaks veel liikmesriikidele antav võimalus eristada kvalifikatsioonitaset vastavalt sellele, kas tegemist on rahvusvahelise transpordiga või mitte. Isikud, kes soovivad veondustegevust juhtida, leiavad oma karjääri jooksul kindlasti võimaluse erinevate liikmesriikide vahelise transpordi korraldamiseks.

4.2.7. *Järelevalve ja kontrolli parandamine*

Artiklitega 9, 10, 11 ja 13 selgitatakse ja tugevdatakse nende ametiasutuste rolli, keda liikmesriigid on määranud jälgima, kas ettevõtjad vastavad määrusega ette nähtud tingimustele. Artiklitega määratakse kindlaks ühised põhimõtted, kuidas tagada tegevusalale lubamise eeskirjade suurem läbipaistvus, võrreldavus ja lõpuks ka usaldusväärsus. Artiklites 10 ja 12 on täpsustatud tähtaeg, millest ametiasutused peavad materjalidega tegelemisel kinni pidama, ning tähtajad, mida võib ettevõtjale määrata olukorra parandamiseks enne karistuste määramist. Artikliga 12 on pandud pädevatele ametiasutustele kohustus teavitada ettevõtjaid, kes enam määruse tingimustele ei vasta. Artiklis 21 on sätestatud halduskaristuste skaala alates tegevusloa osalisest tühistamisest kuni veokorraldaja kvalifikatsiooni tühistamiseni. Kontrolli valdkonnas määratakse artikliga 11 kindlaks sihtotstarbelised kontrollid, mille liikmesriigid võivad lisada süstemaatilistele kontrollidele, mis toimuvad sagedamini kui praegused iga viie aasta järel toimuvad kontrollid. Sihtotstarbeliste kontrollide meetod on leidnud tõestust rikkumiste tõhusal avastamisel ja halduskulude vähendamisel, kuna kontrollitakse ainult võimalikke riske sisaldavaid ettevõtjaid.

4.2.8. *Lihtsustamine ja halduskoostöö*

Artikli 15 kohaselt luuakse igas liikmesriigis ettevõtjate elektrooniline register, mis peaks isikuandmete kaitse eeskirju arvestades saama 2010. aasta lõpuks ka Euroopa tasandil omavahel ühendatud. Sellised registrid on loodud juba mitmes liikmesriigis ning need on osutunud tõhusaks ettevõtja jälgimise halduskulude vähendamisel. Artiklis 16 on meelde tuletatud isikuandmete kaitse valdkonnas kohaldatavad peamised eeskirjad kooskõlas direktiiviga 95/45/EÜ. Artiklis 17 nähakse ette, et teabevahetuseks tuleb kindlaks määrata riiklikud kontaktpunktid ning järgitav kord (üksikasjad on käesoleva ettepanekuga paralleelselt vastuvõetavate määruste ettepanekutes).

4.2.9. *Muud küsimused*

Muud sisulised muudatused hõlmavad üldsätteid, mis tulenevad eespool osutatud muudatustest, eelkõige kohaldatava üleminekuperioodi täpsustamine ja varasemate põhjendamatute õiguste järkjärguline tühistamine, komitoloogia puhul kohaldatavatest eeskirjadest ning riigisisese ja ühenduse tasandi karmima järelevalve aruannetest.

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 71,
võttes arvesse komisjoni ettepanekut,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,
võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust²,
olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga,
tegutsedes asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras³,
ning arvestades järgmist:

- (1) Autoveo siseturu väljakujundamine õiglastel konkurentsitingimustel nõuab ühiseeskirjade ühtset kohaldamist kaupade autoveo-ettevõtja ja sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusalale (edaspidi „autoveo-ettevõtja tegevusala“) lubamisel. Nende ühiseeskirjade eesmärk on tõsta veoettevõtjate ametialast pädevust, ratsionaliseerida turgu, parandada veoettevõtjate, nende klientide ja majanduse kui terviku huve, silmas pidades osutatavate teenuste kvaliteeti ja liiklusohutust. Ühiseeskirjade abil soodustatakse samuti veoettevõtjate asutamisvabaduse õiguse tõhusat kasutamist.
- (2) Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiviga 96/26/EÜ (siseriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja ja reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise, nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning kõnealuste ettevõtjate asutamisvabaduse õiguse soodustamise kohta)⁴ on kehtestatud miinimumtingimused autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise ning selleks nõutavate dokumentide vastastikuse tunnustamise kohta. Kogemus, mõju hindamine ning erinevad uuringud näitavad siiski, et kõnealust

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ EÜT L 124, 23.5.1996, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/103/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 344).

direktiivi kohaldatakse liikmesriigiti väga ebaühtlaselt. Selline ebaühtlus põhjustab negatiivseid tagajärgi, eelkõige konkurentsimoonusi, turu vähest läbipaistvust, ebavõrdset kontrollitaset ja ohtu, et madala kutsekvalifikatsiooniga ettevõtjad eiravad liiklusohutus- ja sotsiaaleeskirju või ei järgi neid täielikult, mis võib sektori mainet kahjustada.

- (3) Lisaks on kõnealused tagajärjed kahjulikud, kuna need võivad häirida autoveo siseturu nõuetekohast toimimist. Juurdepääs rahvusvahelisele kaubaveoturule ja teatavatele kabotaažvedudele on avatud kõikidele ühenduse ettevõtjatele. Ainus kõnealustele ettevõtjatele esitatud tingimus on nõue omada ühenduse luba, mille võib saada kohe, kui ettevõtja täidab tegevusalale lubamise tingimused vastavalt määrusele (EÜ) nr .../... kaupade autoveo osas, ning vastavalt määrusele (EÜ) nr .../... sõitjateveo osas.
- (4) Seetõttu tuleks ajakohastada kehtivaid autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirju, et tagada nende ühtlasem ja tõhusam kohaldamine. Kuna kõnealuste eeskirjade täitmine on ühenduse turule juurdepääsu põhitingimus ning kuna turule juurdepääsu valdkonnas on kohaldatavateks ühenduse õigusaktideks määrused, on tegevusalale lubamise reguleerimiseks kõige asjakohasem õigusakt määrus.
- (5) Õiglase konkurentsi eesmärgil tuleb tegevusalal tegutsemise ühisekirju kohaldada võimalikult suures ulatuses kõikide ettevõtjate suhtes. Käesoleva määrusega ei ole siiski vaja hõlmata ettevõtjaid, kes teostavad transporditurule väga vähest mõju avaldavat vedu.
- (6) Asukohaliikmesriigi ülesanne on jälgida, et ettevõtja täidaks käesoleva määrusega ettenähtud tingimusi järjepidevalt, ning vajadusel peaks asjaomane liikmesriik saama peatada või tühistada tegevusloa, mis võimaldab asjaomasel ettevõtjal turul tegutseda. Tegevusalale lubamise tingimuste nõuetekohaseks täitmiseks ja usaldusväärseks kontrolliks peab ettevõtete stabiilselt ja tõhusalt toimima.
- (7) Seega peaksid nõutava hea maine, finantssuutlikkuse ja ametialase pädevusega füüsilised isikud olema selgelt määratletud ja nimetatud pädevate asutuste poolt. Need isikud (edaspidi „veokorraldaja“) peavad autoveo-ettevõtte veotegevust pidevalt ja tegelikult juhtima. Tuleks täpsustada, millistel tingimustel käsitatakse ühte isikut ettevõtte veotegevuse pideva ja tegeliku täitjana.
- (8) Veokorraldaja hea maine tähendab seda, et teda ei ole süüdi mõistetud rasketes kuritegudes ja talle ei ole määratud rangeid karistusi, eelkõige autoveo valdkonda käsitlevate ühenduse eeskirjade rikkumise eest. Ühenduse eeskirjadega hõlmatud valdkondades on vajalik määratleda ühtsed rikkumiste liigid ja nende raskusastmed, mis võivad rikkuda ettevõtte head mainet.
- (9) Autoveo-ettevõtja peab olema minimaalse finantssuutlikkusega, mis tagab ettevõtte nõuetekohase käivitamise ja haldamise. Kapitali ja varude alammäära kindlaksmääramise praeguse meetodi puhul on arvesse võetavate rahaliste vahendite osas suur ebakindlus ning see meetod ei taga ettevõtja suutlikkust täita oma kohustusi lühiajalises plaanis. Kasutusele tuleks võtta paremini määratletud ja kohasemad finantsnäitajad, mida võib kehtestada raamatupidamise aastaaruannete põhjal. Ettevõtjatel peab olema soovi korral võimalus tõestada oma finantssuutlikkust

pangatagatisega ning see võib olla kõnealuste ettevõtjate jaoks lihtsaim ja odavaim meetod.

- (10) Kutsevalifikatsiooni kõrge tase tõstab maanteesektori sotsiaal-majanduslikku tõhusust. Kandidaadid veokorraldaja kohale peaksid seetõttu läbima kvaliteetse koolituse. Koolitus- ja eksamitingimuste paremaks ühtlustamiseks ning suuremaks läbipaistvuseks kandidaatide suhtes tuleks ette näha, et liikmesriigid akrediteerivad eksami- ja koolituskeskusi vastavalt nende endi poolt kindlaks määratud tingimustele. Võrdsuse ja läbipaistvuse eesmärgil peaksid kõik kandidaadid, ka need, kellel on eelnev töökogemus või diplom, läbima eksami, kuigi viimased võib vabastada eelnevast kohustuslikust koolitusest. Alates siseturu elluviimisest ei ole riigisisised turud enam eraldatud. Seetõttu peavad veotegevust juhtida soovivatel isikutel olema vajalikud teadmised nii riikliku kui rahvusvahelise veotegevuse juhtimiseks. Loetelu teemadest, mida tuleb ametialase pädevuse tunnistuse saamiseks osata ning eksamite korraldamise meetodid peaksid muutuma vastavalt tehnika arengule ja seetõttu tuleks neid ajakohastada.
- (11) Õiglaseks konkurentsiks ja täielikult eeskirjadele vastavaks autoveoks on vaja liikmesriikide ühtse tasemega järelevalvet ja kontrolli. Ettevõtjate järelevalve eest vastutavatel pädevatel asutustel ning nende väljastatavate lubade kehtivusel on selles oluline osa ning seetõttu tuleks tagada, et nad võtavad vajaduse korral asjakohased meetmed, eelkõige lubade peatamiseks või tühistamiseks, või kuulutavad hooletu või kuritahtliku veokorraldaja sobimatuks. Ettevõtjat tuleks igal juhul eelnevalt teavitada ning enne kõnealuste karistuste kehtestamist peab tal olema oma olukorra parandamiseks piisav tähtaeg.
- (12) Liikmesriikide vaheline organiseeritum halduskoostöö tõhustaks mitmes liikmesriigis tegutsevate ettevõtjate järelevalvet ning vähendaks halduskulusid. Ettevõtjate elektroonilised registrid, mis on ühendatud Euroopa tasandil kooskõlas isikuandmete kaitsmist käsitlevate ühenduse eeskirjadega, lihtsustavad kõnealust koostööd ja vähendavad kontrolliga seotud kulusid nii ettevõtjate kui asutuste jaoks. Riiklikud elektroonilised registrid on juba olemas enamikes liikmesriikides. Samuti on liikmesriikide vahel juba olemas võrkude vastastikuse ühendamise infrastruktuurid. Ettevõtjate riiklike registrite süstemaatilisemat kasutuselevõttu ning nende ühendamist Euroopa tasandil on võimalik teostada väikeste kulutuste eest, kuid see võib aidata oluliselt vähendada kontrolliga seotud halduskulusid samal ajal kontrolli tõhustades.
- (13) Teatavad rikkumisi ja karistusi käsitlevad andmed kõnealustes registrites on isikuandmed. Liikmesriigid peavad võtma vajalikud meetmed, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta)⁵ täidetakse seoses kontrolliga, kuidas ametiasutused kõnealuseid andmeid töötlevad, seoses asjaomaste isikute õigusega saada teavet, andmetega tutvuda ja vastuväiteid esitada. Käesoleva määruse kohaselt on sellist liiki andmeid vajalik säilitada vähemalt kahe aasta jooksul, et nõuetele mittevastavad ettevõtted ei saaks tegevust alustada mõnes muus liikmesriigis.

⁵ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

- (14) Riiklike registrite ühendamine on oluline, et võimaldada kiiret ja tõhusat teabevahetust liikmesriikide vahel ning tagada, et veoettevõtjad ei prooviks või ei võtaks riski sooritada tõsisid rikkumisi asukohaliikmesriigist erinevas liikmesriigis. Ühendamiseks tuleb täpselt kindlaks määrata andmevahetuse vorming ning tehniline kord.
- (15) Liikmesriikide vaheliseks tõhusaks teabevahetuseks tuleb kindlaks määrata riiklikud kontaktpunktid ja täpsustada, millise tähtaja jooksul ja mis teave tuleb kindlasti esitada.
- (16) Asutamisvabaduse lihtsustamiseks tuleks vastuvõtvas liikmesriigis ajaomasel tegevusalal tegutsemiseks tunnustada hea maine piisava tõendina asjakohaseid dokumente, mille on välja andnud autoveo-ettevõtja lähteliikmesriigi pädev asutus, tagades et asjaomaseid isikuid ei ole kuulutatud tegevusalal tegutsemiseks sobimatuks muus kui lähteliikmesriigis.
- (17) Ametialase pädevuse piisava tõendina peab asukohaliikmesriik asutamisvabaduse lihtsustamiseks tunnustama vastavalt käesolevale määrusele välja antud ühtset tunnistuse vormi.
- (18) Ühenduse tasandil tuleks käesoleva määruse kohaldamist täpsemalt jälgida ning see eeldab riiklike registrite põhjal koostatud aruannete alusel komisjoni poolt regulaarset andmete edastamist maanteesektori ettevõtjate hea maine, finantssuutlikkuse ja ametialase pädevuse kohta.
- (19) Liikmesriigid peaksid ette nägema karistused, mida käesoleva määruse sätete rikkumise korral kohaldada. Need karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (20) Võttes arvesse, et kavandatud tegevust – autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirjade ajakohastamist eesmärgil tagada nende ühtne ja võrreldav kohaldamine liikmesriikides – ei suuda liikmesriigid täielikult ellu viia ning seda on parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (21) Tuleks võtta vajalikud meetmed käesoleva määruse rakendamiseks kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused⁶.
- (22) Komisjonile tuleks anda volitus koostada loetelu selliste rikkumiste kategooriatest, liikidest ja raskusastmetest, mille tõttu kaotab veoettevõtja nõutava hea maine; kohandada tehnika arengule vastavalt käesoleva määruse lisa, milles käsitletakse teadmisi, mida liikmesriigid võtavad arvesse ametialase pädevuse ametlikul tunnustamisel, ning lisa, milles käsitletakse ametialase pädevuse tunnistuse vormi; koostada loetelu raskeimatest rikkumistest, mis toovad kaasa tegevusalal tegutsemise loa peatamise või tühistamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise. Meetmeid,

⁶ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

mis on üldise ulatusega ja mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi osi või täiendada seda uute vähemoluliste osadega, tuleb vastu võtta vastavalt kontrolliga regulatiivmenetlusele, mis on ette nähtud otsuse 1999/468/EÜ artikliga 5a. Tõhususe eesmärgil peab kontrolliga regulatiivmenetluse korral kohaldatavaid tavapäraseid tähtaegu lühendama ametialase pädevuse tunnistuse vormi ajakohastamiseks.

(23) Direktiiv 96/26/EMÜ tuleks kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 1

Eesmärk ja mõisted

1. Käesoleva määrusega reguleeritakse autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamist ja sellel tegevusalal tegutsemist.
2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „*autoveo-ettevõtja tegevusala*“ – sõitjate autoveo-ettevõtja või kaupade autoveo-ettevõtja tegevusala;
 - b) „*kaupade autoveo-ettevõtja tegevusala*“ – kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes veavad kaupu rendi või tasu eest mootorsõidukiga või autorongiga;
 - c) „*sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusala*“ – kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes osutavad sõitjateveo teenuseid üldiste või teatavate kasutajakategooriate vedamiseks reisija või veokorraldaja makstud tasu eest mootorsõidukitega, mis on ehitatud, varustatud ja ette nähtud rohkem kui üheksa inimese veoks, k.a juht;
 - d) „*ettevõtja*“ – tulunduslik või mittetulunduslik füüsiline või juriidiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik iseseisva õigusvõimeta isikute ühendus või rühm või mis tahes õigusvõimeline või mõnest teisest õigusvõimelisest asutusest sõltuv ametiasutus;
 - e) „*veokorraldaja*“ – ettevõtja poolt tööle võetud füüsiline isik, või juhul kui ettevõtja on füüsiline isik, siis seesama isik või tema poolt lepinguga määratud mõni muu füüsiline isik, kes juhib tõhusalt ja pidevalt kõnealuse ettevõtte veotegevust;
 - f) „*autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba*“ – haldusotsus, millega lubatakse käesoleva määrusega ettenähtud tingimustele vastaval ettevõtjal tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal;

- g) „tegevusluba andev pädev asutus“ – teatava liikmesriigi riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil pädev asutus, kes kontrollib, kas ettevõtja vastab käesoleva määrusega ettenähtud tingimustele, ning kellel on volitus anda, peatada või tühistada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba;
- h) „asukohaliikmesriik“ – liikmesriik, milles soovib tegevust alustada ettevõtja, kelle veokorraldaja pärineb sellest liikmesriigist või mõnest muust riigist;
- i) „lähteliikmesriik“ – liikmesriik, kus eelnevalt elas või tegutses mõnes muus liikmesriigis tegevust alustada sooviva ettevõtte veokorraldaja.

Artikkel 2 *Reguleerimisala*

1. Käesolevat määrust kohaldatakse kõikide ühenduses paiknevate ettevõtjate suhtes, kes tegutsevad autoveo-ettevõtja tegevusalal. Samuti kohaldatakse seda autoveo-ettevõtja tegevusalal soovida tegutsevate ettevõtjate suhtes.
2. Erandina lõikest 1 ei kohaldata käesolevat määrust:
 - a) kaupade autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevate ettevõtjate suhtes, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid või autoronge, mille maksimaalne lubatud mass ei ületa 3,5 tonni. Liikmesriigid võivad siiski nimetatud piirmäära vähendada kõigi või teatavate veoliikide puhul;
 - b) ettevõtjate suhtes, kes osutavad ainult teatavaid sõitjate autoveo teenuseid mitteärilisel eesmärgil või kelle põhitegevusala on midagi muud kui sõitjate autoveo-ettevõtja ning kelle kasutatavaid sõidukeid juhivad ettevõtte oma töötajad.

Artikkel 3 *Nõuded autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks*

Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevad või autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda soovivad ettevõtjad peavad vastama järgmistele nõuetele:

- a) nad peavad tegelikult ja püsivalt paiknema ühes liikmesriigis;
- b) olema hea mainega;
- c) neil peab olema vastav finantssuutlikkus
- d) ning nõutav ametialane pädevus.

Kõigile nendele nõuetele vastamise tingimused on määratletud II peatükis. Käesoleva määrusega ei välistata, et liikmesriigid otsustavad kehtestada lisatingimused, millele ettevõtjad peavad vastama, et neid lubataks autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda.

Artikkel 4 *Veokorraldaja*

1. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda sooviv ettevõtja nimetab artiklis 9 osutatud pädevale asutusele vähemalt ühe füüsilise isiku, kes vastab artikli 3 punktidega b ja d ette nähtud nõuetele. Veokorraldajaks nimetatud isik peab vastama järgmistele tingimustele:
 - a) ta peab tegelikult ja pidevalt juhtima ettevõtte veotegevust;
 - b) ta peab olema ettevõtja poolt tööle võetud ja temalt palka saama, või kui ettevõtja on füüsiline isik, siis peab ta olema seesama isik.
2. Juhul kui ettevõtja on füüsiline isik, kes ei vasta artikli 3 punktiga d ette nähtud ametialase pädevuse tingimustele, võivad pädevad asutused erandina lõikest 1 lubada tal tegutseda veoettevõtja tegevusalal järgmistel tingimustel:
 - a) ettevõtja nimetab pädevatele asutustele muu isiku, kes vastab artikli 3 punktidega b ja d ettenähtud tingimustele, ning kellele on antud lepinguga pädevus täita veokorraldaja ülesandeid ettevõtte nimel;
 - b) ettevõtjat ja veokorraldajat siduvas lepingus on täpsustatud ülesanded, mida huvitatud isik peab püsivalt täitma ja märgitud tema vastutus veokorraldajana; täpsustatavad ülesanded hõlmavad sõidukite korrashoidu ja hooldust, veolepingute ja -dokumentide kontrollimist, raamatupidamisarvestust, juhtide tööle määramist ja sõidukite kasutussevõtmist ning korra kontrollimist ohutusvaldkonnas;
 - c) ametisse nimetatud isik ei tohi veokorraldajana juhtida rohkem kui nelja eri ettevõtte veotegevust, kusjuures sõidukeid võib olla kuni 12;
 - d) ametisse nimetatud isik peab olema sõltumatu teistest ettevõtjatest, kelle heaks ta vedu teostab või kes teostavad vedu tema nimel.
3. Veokorraldaja kaotab oma hea maine käesoleva määruse tähenduses, kui tema juhitava veotegevuse käigus sooritatakse artikli 6 lõikes 1 osutatud tõsiseid või korduvaid rikkumisi üle teatava piirmäära.

II PEATÜKK

Täitmisele kuuluvad tingimused

Artikkel 5 Asutamise nõuet käsitlevad tingimused

Artikli 3 punktiga a ette nähtud nõude täitmiseks peab ettevõtja reaalset ja püsivalt paiknema liikmesriigis, kelle pädevad asutused annavad talle loa tegevusalal tegutsemiseks. Seetõttu peab ettevõtjal olema:

- a) selles liikmesriigis paiknev asutus koos ruumidega, kus ta hoiab ettevõtte dokumente, eelkõige kõiki raamatupidamisdokumente, personalijuhtimisega seotud dokumente ning kõiki muid dokumente, millele peab juurde pääsena pädev asutus tegevusalal tegutsemise lubamiseks, et kontrollida käesoleva määrusega ettenähtud tingimuste täitmist;
- b) sõidukid, mis kuuluvad täielikult temale või on tema käsutuses näiteks järelmaksu-, rendi- või liisingulepingu alusel või ostulepingu alusel, ning mis on immatrikuleeritud ja mida ta kasutab selles liikmesriigis;
- c) selles liikmesriigis paiknev hoolduskeskus koos vajaliku varustusega, eelkõige piisava arvu sõidukite parkimiseks ettenähtud parkimiskohtadega, mida ettevõtja sõidukid saavad regulaarselt kasutada.

Artikkel 6

Hea maine nõuet käsitlevad tingimused

1. Artikli 3 punktis b esitatud nõue ettevõtja hea maine kohta hõlmab seda, et ettevõtjat ei ole süüdi mõistetud raskete kuritegude eest, et teda ei ole süüdi mõistetud kaubandusõiguse ja pankrotiõiguse valdkonnas, ning ta tegutseb heauskselt, täites autoveo suhtes kohaldatavaid eeskirju ning teeb seda ametialase eeskujulikkusega.

Liikmesriigid määratlevad eritingimused, millele ettevõtja peab vastama käesolevas määruses esitatud hea maine nõude täitmiseks. Liikmesriigid näevad ette, et ettevõtja vastab eespool nimetatud tingimusele, juhul kui:

- a) ei ole ühtegi tõsist põhjust, mis seaks kahtluse alla tema hea maine;
- b) ettevõtja poolt artikli 4 alusel veokorraldajaks ametisse nimetatud füüsilist isikut või füüsilisi isikuid ei ole süüdi mõistetud ja neile ei ole ühes liikmesriigis karistusi määratud selliste ühenduse eeskirjade tõsiste rikkumiste eest või väiksemate korduvate rikkumiste eest, milles käsitletakse eelkõige:
 - i) juhtide juhtimis- ja puhkeaga, tööaega ja sõidumeerikute paigaldamist ning kasutamist,
 - ii) rahvusvahelises liikluses kasutatavate kommertsveokite suurimat massi ja mõõtmeid,
 - iii) juhtide alus- ja jätkuõpet,
 - iv) kommertsveokite tehnokontrolli ja mootorsõidukite iga-aastast kohustuslikku tehnoulevaatust,
 - v) juurdepääsu kaupade autoveo rahvusvahelisele turule või vastavalt olukorrale juurdepääsu sõitjateveo turule,
 - vi) ohtlike kaupade autoveo ohutust,
 - vii) kiiruspiirikute paigaldamist teatavatesse sõidukiliikidesse ja nende kasutamist,

- viii) juhiluba,
 - ix) tegevusalale lubamist;
 - c) teda ei ole süüdi mõistetud tegevusala palga- ja töötingimusi, liiklust ja liiklusohutust ning ametialast vastutust käsitlevate kehtivate riiklike eeskirjade tõsiste rikkumiste eest.
2. Lõike 1 teise lõigu punkti b kohaselt võtab komisjon vastu loetelu nende rikkumiste kategooriatest, liikidest ja raskusastmetest, samuti väiksemate rikkumiste sagedusest, mille korral kaotab veoettevõtja nõutava hea maine. Meetmed, mille eesmärk on täiendada käesolevat määrust selle vähemoluliste osade muutmisega, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- Komisjon kohaldab sellel eesmärgil järgnevaid põhimõtteid:
- a) rikkumiste kategooriad ja liigid kajastavad kõige sagedamini esinevaid rikkumisi;
 - b) kõige raskemad rikkumised on need, mis võivad põhjustavad surma või tõsiseid vigastusi;
 - c) väiksemate rikkumiste kordumise sagedusest, mille korral loetakse neid rasketeks rikkumisteks, suureneb vastavalt asjaomase füüsilise isiku juhitud veotegevuses kasutatavate juhtide arvule. Väiksemate rikkumiste sagedus, alates millest loetakse neid rasketeks rikkumisteks, on seda suurem, mida rohkem juhte asjaomane füüsiline isik oma veotegevuses kasutab
3. Hea maine nõue on täitmata niikaua, kuni ettevõtja rehabiliteeritakse või võetakse mõni muu samaväärse toimega meede vastavalt olemasolevatele asjakohastele riiklikele sätetele.

Artikkel 7 *Finantssuutlikkuse nõuet käsitlevad tingimused*

- 1. Artikli 3 punktis c esitatud nõue finantssuutlikkuse kohta hõlmab vajalike rahaliste vahendite olemasolu, et tagada ettevõtte nõuetekohane käivitamine ja haldamine.
- 2. Finantssuutlikkuse nõue on täidetud, kui ettevõtja suudab eelarveaasta jooksul pidevalt täita oma tegelikke ja võimalikke kohustusi. Ettevõtja peab raamatupidamise aastaaruannetega, mille on kinnitanud audiitor või nõuetekohaselt akrediteeritud isik, tõestama, et tal on igal aastal:
 - a) ühe kasutatava sõiduki kohta vähemalt 9 000 euro väärtuses käibevara ning iga kasutatava lisasõiduki kohta vähemalt 5 000 euro väärtuses käibevara;
 - b) võlad, väärtpaberid ning raha pangakontodel, postitšekkidel, tšekkidel ja kassas koguväärtusega üle 80% võlgadest, mille maksetähtaeg on kuni üks aasta (likviidsuskordaja kuni 80%).

Käesoleva määruse kohaldamisel määratakse iga viie aasta järel euro väärtus nende riikide väeringutes, kes ei osale rahaliidu kolmandas etapis. Kasutatakse oktoobri esimesel tööpäeval kehtivaid *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud kursse. Neid kursse hakatakse kohaldama alates järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud raamayupidamisrubriike käsitatakse vastavalt nõukogu direktiivile 78/660/EMÜ⁷.

3. Erandina lõikest 2 võib pädev asutus nõustuda, et ettevõtja tõendab oma finantssuutlikkust tõendiga ühelt või mitmelt pangalt või finantsasutuselt, kes annavad lõike 2 punktis a kindlaks määratud summade kohta ettevõtjale käenduse pangatagatisena või muul sarnasel viisil. Pangatagatist võib nõuda pädev asutus, kes annab loa tegevusalal tegutsemiseks, ning tagatise võib vabastada ainult pädeva asutuse nõusolekul.
4. Lõikes 2 osutatud raamatupidamise aastaaruandeid või lõikes 3 osutatud tagatist peavad kontrollima selle liikmesriigi territooriumil asutatud majandusüksused, kus luba taotletakse ja mitte mõnes muus liikmesriigis asutatud majandusüksused.

Artikkel 8

Ametialase pädevuse nõuet käsitlevad tingimused

1. Artikli 3 punktis d esitatud ametialase pädevuse nõue on täidetud, kui isikul või isikutel, kes peavad seda täitma artikli 4 kohaselt, on I lisa 1. jaoga ette nähtud ainevaldkondade puhul ettenähtud väljaõppetase. See tehakse kindlaks vähemalt 140-tunnise kohustusliku kursuse läbimise ning kohustusliku kirjaliku eksamiga, millele võib lisanduda suuline eksam. Eksameid korraldatakse vastavalt I lisa 2. jaole.
2. Ainult teatava liikmesriigi poolt määratletud kriteeriumide kohaselt akrediteeritud asutused ja organid võivad korraldada kirjalikke ja suulisi eksameid ametialase pädevuse tõendamiseks. Liikmesriigid kontrollivad regulaarselt, et nende poolt akrediteeritud asutused ja organid korraldaksid eksameid tingimustel, mis on kooskõlas I lisaga.
3. Liikmesriigid akrediteerivad nende poolt määratletud kriteeriumide põhjal asutusi, kes on suutelised pakkuma kandidaatidele eksamiks valmistumiseks kvaliteetset koolitust ning jätkuõpet teadmisi ajakohastada soovivatele veokorraldajatele. Liikmesriigid kontrollivad regulaarselt, et asutused vastavalt jätkuvalt kriteeriumidele, mille alusel neid akrediteeriti.
4. Liikmesriigid võivad vabastada kohustuslikust koolitusest need kandidaadid, kes tõendavad oma vähemalt viie aasta pikkust praktilist juhtimiskogemust veoettevõtja tegevusalal.
5. Liikmesriik võib vabastada tema poolt välja antud teatavate kõrgema astme või tehnikaalaste diplomite omanikud kohustuslikust koolitusest diplomiga hõlmatud

⁷ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/46/EÜ (ELT L 224, 16.8.2006, lk 1).

ainevaldkondades, kui nende diplomitega on võimalik tõendada, et nad on osa võtnud I lisa loetletud ainevaldkondi hõlmavatest kursustest.

6. Ametialase pädevuse tõendina tuleb esitada lõikes 2 osutatud asutuse või organi väljaantud tunnistus. Tunnistus ei ole loovutatav. Kõnealune tunnistus koostatakse vastavalt II lisa esitatud ametialase pädevuse tunnistuse vormile ja sellel on tunnistuse väljastanud akrediteeritud asutuse või organi tempel või pitser.
7. Komisjon kohandab I ja II lisa vastavalt tehnika arengule. Meetmeid, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi osi, võetakse I lisa puhul vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, ning II lisa puhul vastavalt artikli 25 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
8. Kogemuste ja teabe vahetamist liikmesriikide vahel koolituse, eksami ja akrediteerimise valdkonnas edendavad peamiselt, kuid mitte eranditult artiklis 25 osutatud komitee ja iga asutus, mille komisjon võib selleks ametisse määrata.

III PEATÜKK

Tegevusluba ja järelvalve

Artikkel 9

Pädevad asutused

1. Käesoleva määruse nõuetekohaseks rakendamiseks määrab iga liikmesriik ametisse ühe või mitu pädevat asutust. Kõnealustel pädevatel asutustel on volitus:
 - a) vaadata läbi ettevõtjate esitatud taotlused;
 - b) anda tegevusalal tegutsemiseks luba ning see peatada ja tühistada;
 - c) kuulutada teatav füüsiline isik sobimatuks ettevõtte veotegevuse juhtimiseks veokorraldajana;
 - d) teostada nõutavaid kontrolle, et teha kindlaks, kas ettevõtja vastab artikliga 3 ettenähtud nõuetele.
2. Pädevad asutused avaldavad kõik käesoleva määruse ja võimalike riiklike sätete kohaselt nõutavad tingimused, huvitatud kandidaatide poolt järgitava korra ja vastavad selgitused.

Artikkel 10

Taotluste läbivaatamine ja registreerimine

1. Pädev asutus annab taotluse esitanud ja artikliga 3 ettenähtud nõuetele vastavale ettevõtjale loa autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks.
2. Pädev asutus kannab artiklis 15 osutatud elektroonilisse registrisse ettevõtja poolt ametisse nimetatud veokorraldaja nime, ettevõtte aadressi, kasutatavate sõidukite

arvu ning kui luba kehtib rahvusvahelistele vedudele, siis ühenduse litsentsi seerianumbri ja vastavate kinnitatud koopiade numbrid.

3. Pädev asutus peab loataotluse läbi vaatama võimalikult lühikese tähtaja jooksul, mis ei tohi olla pikem kui 3 kuud.
4. Alates artikli 15 lõikes 4 osutatud riiklike elektrooniliste registrite ühendamise kuupäevast kontrollib pädev asutus ettevõtja hea maine hindamiseks, kas ametisse nimetatud veoettevõtjat või veoettevõtjaid ei ole kahe viimase aasta jooksul artikli 13 kohaselt kuulutatud ühes liikmesriigis sobimatuks juhtima ettevõtte veotegevust.
5. Ettevõtjad, kellel on veoettevõtja tegevusalal tegutsemise luba, teatavad selle väljastanud pädevale asutusele lõikes 2 osutatud muudatustest 28 päeva jooksul.

Artikkel 11 *Kontroll*

1. Pädevad asutused jälgivad, et nende poolt tegevusalal tegutsema lubatud ettevõtjad täidavad pidevalt artikliga 3 ettenähtud nõuded. Nad kontrollivad iga viie aasta järel, kas ettevõtjad vastavad jätkuvalt kõikidele kõnealustele nõuetele.
2. Lisaks lõikega 1 ettenähtud kontrollile kontrollivad pädevad asutused ettevõtjaid, kelle puhul on olemas risk vastavalt süsteemile, mida liikmesriigid on rakendanud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/22/EÜ⁸ artiklile 9. Liikmesriigid hõlmavad selle riskiastme hindamise süsteemiga kõik käesoleva määruse artiklis 6 määratletud rikkumised.
3. Komisjoni ettekirjutuste kohaselt kontrollib liikmesriik nõutavate kontrollide abil, kas ettevõtja täidab jätkuvalt tegevusalale lubamise tingimusi. Liikmesriik teavitab seejärel komisjoni teostatud kontrollide tulemustest ning võetud meetmetest, juhul kui liikmesriik täheldab, et ettevõtja ei vasta enam käesoleva määrusega ettenähtud tingimustele.

Artikkel 12 *Hoiatamise kord ja loa tühistamine*

1. Kui pädev asutus täheldab, et ettevõtja ei vasta enam artikliga 3 ettenähtud nõuetele, peatab ta pärast hoiatuse saatmist ettevõtjale maanetveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks antud loa osaliselt või ajutiselt või tühistab selle.
2. Kui pädev asutus täheldab riski, et ettevõtja ei täida enam artikliga 3 ettenähtud nõudeid, saadetakse ettevõtjale hoiatus. Kui täheldatakse, et üks nõuetest ei ole enam täidetud, antakse ettevõtjale oma olukorra parandamiseks järgmised tähtajad:
 - a) hea maine või ametialase pädevuse nõudele mittevastava veokorraldaja asendaja töölevõtmine ei tohi kesta üle kuue kuu, veokorraldaja surma või töövõimetuse korral on seda tähtaega võimalik kuue kuu võrra pikendada;

⁸ ELT L 102, 11.4.2006, lk 35.

- b) tähtaeg ei tohi ületada kuut kuud, kui ettevõtja peab oma olukorra parandamiseks näitama, et ettevõtte toimib stabiilselt ja tõhusalt;
 - c) juhul kui finantssuutlikkuse nõue ei ole täidetud, ei tohi tähtaeg ületada 6 kuud, et finantskava põhjal realistlike oletustega näidata, et finantssuutlikkuse nõuet täidetakse pidevalt jälle alates järgmisest eelarveaastast.
3. Pädev asutus võib enne igasuguse rehabilitatsioonimeetme võtmist nõuda ettevõtjatelt, kelle luba oli osaliselt või ajutiselt peatatud või tühistatud, et ettevõtja veokorraldajad osaleksid artiklis 8 osutatud koolituskursusel või sooritaksid eksami.

Artikkel 13 *Veokorraldaja sobimatuks tunnistamine*

1. Selliste rikkumiste korral, mille raskust kinnitab nende süstemaatilisus, kavatsetus ja faktide varjamine, kuulutab pädev asutus tühistatud loaga ettevõtte veokorraldaja sobimatuks juhtima ettevõtte veotegevust.
2. Juhul kui ühtegi rehabilitatsioonimeedet ei kohaldata, ei kehti veotegevuse juhtimiseks sobimatuks kuulutatud isiku ametialase pädevuse tunnistus, millele on osutatud artiklis 8 lõikes 6, mitte üheski liikmesriigis.

Artikkel 14 *Pädevate asutuste otsused ja edasikaebamine*

1. Liikmesriikide pädevad asutused põhjendavad käesoleva määruse põhjal tehtud otsuseid, mis hõlmavad autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise taotluse tagasilükkamist, olemasoleva loa peatamist või tühistamist või ettevõtja tunnistamist tegevusalale sobimatuks.

Otsuste tegemisel võetakse arvesse ettevõtja või veokorraldaja poolt teistes liikmesriikides sooritatud rikkumiste kohta olemasolevat teavet, mis võib kahjustada ettevõtte head mainet, ning igasugust muud pädevale asutusele kättesaadavat teavet.

Otsustes täpsustatakse loa tühistamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise korral võetavaid rehabilitatsioonimeetmeid.

2. Liikmesriigid jälgivad, et käesolevas määruses osutatud ettevõtjatel oleks lõikes 1 osutatud otsuste suhtes võimalus esitada kaebus vastavale organisatsioonile või organile ning seejärel kohtule. Edasikaebuse esitamine, sealjuures kohtule, ei peata otsuse täideviimist.

IV PEATÜKK

Halduskoostöö ja selle lihtsustamine

Artikkel 15

Riiklikud elektroonilised registrid

1. Käesoleva määruse, eelkõige artikli 10, artikli 11, artikli 12, artikli 13 ja artikli 26 rakendamiseks peab iga liikmesriik riiklikku elektroonilist registrit autoveo-ettevõtjatest, kellele on liikmesriigi poolt määratud pädeva asutuse luba tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal. Elektroonilise registri andmeid töödeldakse selleks määratud ametiasutuse kontrolli all. Elektroonilisele registrile on Interneti kaudu juurdepääs artiklis 9 osutatud kõikidel vastava liikmesriigi pädevatel asutustel. Registrile on juurdepääs teistel asutustel, kui nad on vannutatud või neile on antud volitus teostada järelvalvet ja kehtestada karistusi autoveo valdkonnas.

Liikmesriikide riiklikud elektroonilised registrid sisaldavad järgmisi andmeid:

- a) ettevõtja nimi ja õiguslik vorm;
 - b) asukoha aadress;
 - c) hea maine ja ametialase pädevuse tingimustele vastava veokorraldaja nimi ning seaduslik esindaja, juhul kui tegemist on kahe eri isikuga;
 - d) loa liik, loaga hõlmatud sõidukite arv ja vajaduse korral ühenduse loa seerianumbri ja vastavate kinnitatud koopiade numbrid;
 - e) artikli 6 lõike 1 punktis b osutatud selliste tõsiste rikkumiste ning väiksemate korduvate rikkumiste arv ja liik, mille tõttu määrati karistus kahe viimase aasta jooksul;
 - f) kahe viimase aasta jooksul ettevõtte veotegevuse juhtimiseks sobimatuks kuulutatud isikute nimed ja kohaldatavad rehabilitatsioonimeetmed.
2. Andmed ettevõtja kohta, kelle luba on osaliselt või ajutiselt peatatud või tühistatud, ning andmed ametialale sobimatuks kuulutatud isiku kohta jäävad registrisse kaheks aastaks. Andmetes täpsustatakse loa tühistamise või peatamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise põhjuseid.
 3. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et kõik andmed, eelkõige lõike 2 punktides e ja f osutatud andmed, oleksid elektroonilises registris ajakohastatud ja täpsed.
 4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et riiklikud elektroonilised registrid oleksid ühenduse tasandil ühendatud hiljemalt 31. detsembriks 2010. Ühendamine tuleb teostada nii, et ükskõik mis liikmesriigi pädev asutus saab kasutada kõikide liikmesriikide elektroonilisi registreid.

5. Lõike 4 kohaselt võtab komisjon vastavalt artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele vastu ühiseeskirjad vahetatavate andmete vormingu ja liikmesriikide elektrooniliste registrite automaatse kasutamise tehnilise korra kohta.
6. Komisjon võib lõike 4 rakendamise lihtsustamiseks teha kõik vajalikud algatused. Komisjon võib kõnealuses lõikes osutatud kuupäeva hilisemaks muuta. Edasilükkamisotsus, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi osi, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 16 *Isikuandmete kaitse*

Direktiivi 95/46/EÜ kohaldamisel tagavad liikmesriigid eelkõige, et:

- a) igat isikut teavitatakse temaga seotud andmete registreerimisest või kui neid andmeid kavatsetakse edastada kolmandatele isikutele;
- b) igal isikul oleks õigus juurdepääsuks temaga seotud andmetele nende andmete töötlemise eest vastutava ametiasutuse juures. Seda õigust tagatakse ilma piiranguteta, mõistliku aja tagant ja ilma liigsete viivituste ja kulutusteta nii nende andmete töötlemise eest vastutava ametiasutuse jaoks kui ka taotleja jaoks;
- c) igal isikul oleks õigus taotleda, et temaga seotud puudulikud või ebatäpsed andmed parandatakse, kustutatakse või blokeeritakse;
- d) igal isikul oleks õigus esitada mõjuvatel õiguslikel ja veenvatel põhjustel vastuväiteid temaga seotud andmete töötlemisele. Põhjendatud vastuseisu korral ei tohi neid andmeid enam töödelda.

Artikkel 17 *Liikmesriikide vaheline halduskoostöö*

1. Juhul kui üks liikmesriik täheldab rikkumist ettevõtja poolt, kellele mõne teise liikmesriigi pädev astutus on loa väljastanud, ning kui rikkumise raskusastme tõttu võidakse kooskõlas käesoleva määrusega luba peatada või tühistada, edastab see liikmesriik teisele liikmesriigile kogu tema valduses oleva teabe rikkumiste kohta ning tema poolt rakendatud karistuste kohta.
2. Liikmesriigid määravad riikliku kontaktpunkti, mis vastutab teabevahetamise eest teiste liikmesriikidega seoses käesoleva määruse kohaldamisega. Liikmesriigid edastavad komisjonile nende riikliku kontaktpunkti nime ja aadressi hiljemalt ... Komisjon koostab kõikidest riiklikest kontaktpunktidest nimekirja ja edastab selle liikmesriikidele.
3. Käesoleva määruse kohaselt teavet vahetavad liikmesriigid kasutavad selleks vastavalt lõikele 2 määratud riiklikke kontaktpunkte.
4. Artikli 6 lõikes 2 osutatud rikkumiste või veokorraldaja võimaliku sobimatuks kuulutamise kohta teavet vahetavad liikmesriigid teevad seda vastavalt määruse (EÜ)

nr .../... artikli 12 lõikele 1 või vajaduse korral vastavalt määruse (EÜ) nr .../... artikli 23 lõikele 1. Liikmesriigid, kes saavad teiselt liikmesriigilt teate rikkumise kohta, kannavad teatatud rikkumise oma riiklikusse elektroonilisse registrisse.

V PEATÜKK

Tõendite ja muude dokumentide vastastikune tunnustamine

Artikkel 18

Head mainet käsitlevad tõendid ja muud dokumendid

1. Ilma et see piiraks artikli 10 lõike 4 kohaldamist, käsitleb uus asukohaliikmesriik autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamisel hea maine piisava tõendina väljavõtet karistusregistrist või selle puudumisel samaväärset dokumenti, mille on välja andnud autoveo-ettevõtja lähteliikmesriigi pädev kohtu- või haldusasutus ning mis kinnitab, et kõnealused nõuded on täidetud.
2. Kui vastuvõttev liikmesriik kehtestab oma kodanike suhtes teatavad nõuded seoses hea mainega ja kui kõnealuste nõuete täitmist ei ole võimalik tõendada lõikes 1 osutatud dokumendi abil, peab nimetatud riik käsitlema piisava kinnituse teiste liikmesriikide kodanike puhul tõendit, mille on välja andnud pädev kohtu- või haldusasutus lähteliikmesriigis või lähteliikmesriikides, ning milles kinnitatakse, et kõnealused nõuded on täidetud. Tõendis kajastatakse täpsed asjaolud, mida uus asukohaliikmesriik peab arvesse võtma.
3. Juhul kui lähteliikmesriik või lähteliikmesriigid ei väljasta lõigete 1 ja 2 kohast nõutavat dokumenti, võib selle asendada vande all antud töötusega või selle puudumisel ausõnalise avaldusega, mille asjaomane isik annab oma lähteliikmesriigi kohtuorgani või haldusasutuse või vajaduse korral notari ees.
4. Lõigete 1 ja 2 kohaselt välja antud dokumente ei võeta vastu, kui need esitatakse pärast kolme kuu möödumist alates väljaandmiskuupäevast. See tingimus kehtib ka lõike 3 kohaselt antud vande ja töötuse suhtes.

Artikkel 19

Finantssuutlikkusega seotud tõendid

Kui liikmesriik kehtestab lisaks artiklis 7 ettenähtud tingimustele oma kodanike suhtes teatavad finantssuutlikkuse tingimused, peab see liikmesriik teiste liikmesriikide kodanike suhtes piisavaks tõendit, mille lähteliikmesriigi või lähteliikmesriikide pädevad haldusasutused on välja andnud, ning milles kinnitatakse, et kõnealused nõuded on täidetud. Tõendites on kajastatud täpsed asjaolud, mida uus asukohaliikmesriik peab arvesse võtma.

Artikkel 20
Ametialase pädevuse tõend

1. Liikmesriigid tunnustavad ametialase pädevuse piisava tõendina II lisas esitatud vormile vastavaid tunnistusi, mille on välja andnud selleks määratud pädevad asutused või organid.
2. Kuni [...] kuupäevani kehtinud sätete kohaselt enne nimetatud kuupäeva välja antud ametialase pädevuse tunnistusi käsitletakse samaväärsena II lisas esitatud näidisvormiga ja neid tunnustatakse ametialase pädevuse tõendina kõikides liikmesriikides. Liikmesriigid võivad siiski küsida täiendavat dokumenti, mis tõendab, et asjaomase tegevusega on liikmesriigis tegelikult tegeldud kolm aastat. Kõnealuse tegevuse lõppemisest ei tohi tunnistuse esitamise kuupäeval olla möödunud rohkem kui viis aastat.

VI PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 21
Karistused

1. Liikmesriigid määratlevad karistussüsteemid, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste karistuste rakendamine. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt [...] ja annavad viivitamata teada nende edasistest muudatustest.
2. Lõikes 1 osutatud karistused on eelkõige tegevusalal tegutsemise loa ajutine või osaline peatamine, loa tühistamine ja kahtlusaluse veokorraldaja tegevusalale sobimatuks tunnistamine. Karistusteks on samuti käesoleva määrusega ettenähtud loata vedu teostava ettevõtja poolt kasutatava sõiduki konfiskeerimine.
3. Komisjon koostab nimekirja käesoleva määruse raskeimatest rikkumistest, mis toovad kaasa tegevusalal tegutsemise loa osalise või ajutise peatamise, selle tühistamise või kahtlusaluse veokorraldaja tegevusalale sobimatuks tunnistamise. Kõnealune meede, mille eesmärk on täiendada käesolevat määrust selle vähemoluliste osade muutmisega, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
4. Artikli 6 lõikes 2 osutatud rikkumisi tunnistatakse vastastikku käesoleva artikli lõikes 2 osutatud karistuste rakendamiseks.

Artikkel 22
Varem omandatud õigused

Ettevõtjad, kes on riiklike eeskirjade alusel enne teatavaid kuupäevi saanud liikmesriigilt loa tegutseda riikliku või rahvusvahelise transpordi valdkonnas kaupade või sõitjate autoveo-

ettevõtja tegevusalal, on vabastatud artikli 3 punktis d osutatud ametialase pädevuse tõendi esitamisest kuni 1. jaanuarini 2012. Kõnealused on kuupäevad on järgmised:

- a) Belgia, Iirimaa, Itaalia, Luksemburgi, Madalmaade, Prantsusmaa, Saksamaa, Taani ja Ühendkuningriigi puhul 1. jaanuar 1975;
- b) Kreeka puhul 1. jaanuar 1981;
- c) Hispaania ja Portugali puhul 1. jaanuar 1983;
- d) endise Saksa Demokraatliku Vabariigi territooriumi puhul 3. oktoober 1989;
- e) Austria, Soome ja Rootsi puhul 1. jaanuar 1995.

Artikkel 23 *Üleminekusätted*

Ettevõtjad, kellel on autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba enne käesoleva määruse jõustumist, viivad end käesoleva määruse sätetega vastavusse hiljemalt kaks aastat pärast käesoleva määruse jõustumist.

Artikkel 24 *Vastastikune abistamine*

- 1. Liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd ning osutavad üksteisele vastastikust abi käesoleva direktiivi kohaldamiseks. Nad tagavad vahetatava teabe konfidentsiaalsuse.
- 2. Pädevad asutused vahetavad teavet raskete kuritegude korral määratud süüdimõistmistest ning toime pandud raskete rikkumiste kohta, samuti raskendavate ja täpsete üksikasjade kohta, millel võivad olla tagajärjed autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemisele ning nad teevad seda kooskõlas isikuandmete kaitse valdkonnas kohaldatavate sätetega.

Artikkel 25 *Komitee*

- 1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 3821/85⁹ artikli 18 lõike 1 alusel loodud komitee.
- 2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.
- 3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.

⁹ EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).

4. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja lõike 5 punkti b ning artiklit 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõike 3 punktis c, artikli 4 punktis b ja artikli 4 punktis e sätestatud tähtjaks kehtestatakse üks kuu.

Artikkel 26

Aruanded tegevusalal tegutsemise kohta

1. Liikmesriigid koostavad iga kahe aasta järel pädevate asutuste tegevusaruande ja edastavad selle komisjonile. See aruanne sisaldab:
 - a) sektori analüüsi hea maine, finantsolukorra ja ametialase pädevuse osas;
 - b) välja antud lubade arvu liikide ja aastate kaupa, peatatud või tühistatud lubade arvu, hoiatuste arvu, tegevusalale sobimatuks tunnistamiste arvu ning põhjuseid;
 - c) igal aastal välja antud ametialase pädevuse tunnistuste arvu;
 - d) statistikat riiklike elektrooniliste registrite ajakohastamise kohta;
 - e) analüüsi teiste liikmesriikidega vahetatud teabe kohta, mis hõlmab eelkõige teise liikmesriigi poolt teatatud rikkumiste arvu aasta kohta ja vastuseid, mis on saadud vastavalt artikli 17 lõikele 3, ning vastavalt artikli 17 lõikele 4 tehtud päringute ja saadud vastuste arvu aasta kohta.
2. Komisjon koostab riiklike aruannete põhjal iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise kohta. Kõnealune aruanne sisaldab eelkõige liikmesriikidevahelise teabevahetuse toimimise hindamist. Aruanne avaldatakse üheaegselt määruse (EÜ) nr 561/2006¹⁰ artiklis 17 osutatud aruandega.

Artikkel 27

Pädevate asutuste loetelu

Iga liikmesriik edastab komisjonile loetelu pädevatest asutustest, kelle liikmesriik on määranud autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise lubamiseks, ning loetelu eksamite korraldamiseks ette nähtud akrediteeritud pädevatest asutustest ja organitest. Komisjon avaldab kogu ühenduse kõnealuste pädevate asutuste ja organite konsolideeritud loetelu *Euroopa Liidu Teatajas*.

¹⁰ ELT L 102, 11.4.2006, lk 1.

Artikkel 28
Riiklikest meetmetest teavitamine

Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamatult riiklikest õigus- ja haldusnormidest, mille nad võtavad vastu kõnealuse määrusega reguleeritavas valdkonnas.

Artikkel 29
Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 96/26/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 30
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates [...].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, [...]

Euroopa Parlamendi nimel
president
[...]

Nõukogu nimel
eesistuja
[...]

ILISA

I ARTIKLIS 8 OSUTATUD AINEVALDKONDADE LOETELU

Liikmesriigid peavad ametialase pädevuse tunnustamisel vastavalt kaupade autoveo ja sõitjate autoveo puhul arvesse võtma vähemalt käesolevas loetelus osutatud ainevaldkondi. Autoveo-ettevõtja või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejatel peab olema kõnealustes ainevaldkondades veoettevõtte juhtimiseks vajalik teadmistetase ja praktiline sobivus.

Allpool esitatud minimaalne teadmistetase ei tohi olla madalam nõukogu otsuse 85/368/EMÜ¹ lisas sätestatud koolitustasemetes struktuuri 3. tasemest, s.t tasemest, mis on saavutatud kohustusliku hariduse käigus saadud väljaõppega, millele lisandub kutseõpe ja täiendav tehniline väljaõpe või keskastme tehniline väljaõpe.

A. Tsiviilõigus

Kaupade ja sõitjate autovedu

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav autovedude puhul kasutatavate põhiliste lepingute ning nendest tulenevate õiguste ja kohustustega;
- 2) suutma pidada läbirääkimisi õiguslikult kehtiva veolepingu üle, eelkõige veotingimuste osas.

Kaupade autovedu

- 3) olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist kauba kaotsimineku või rikkumise eest veo ajal või kohaletoimetamise hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepingulistele kohustustele;
- 4) olema tuttav rahvusvahelisest kaupade autoveolepingu konventsioonist (CMR) tulenevate eeskirjade ja kohustustega.

Sõitjate autovedu

- 5) olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist reisijatele veo ajal toimunud avariist põhjustatud vigastuste või nende pagasi rikkumise eest või hüvitist hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepingulistele kohustustele.

¹ EÜT L 199, 31.7.1985, lk 56.

B. Äriõigus

Kaupade ja sõitjate autovedu

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav vedudes osalemise tingimuste ja formaalsustega, veoettevõtjatele pandud üldkohustustega (registreerimine, raamatupidamisregistrid jne) ning pankroti tagajärgedega;
- 2) omama asjakohaseid teadmisi äriühingu eri liikide ning nende loomist ja tegutsemist reguleerivate eeskirjade kohta.

C. Sotsiaalõigus

Kaupade ja sõitjate autovedu

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav autovedudega seotud sotsiaalinstitutsioonide (ametiühingud, tööõukogud, usaldusisikud, tööinspektorid jne) ülesannete ja tegevustega;
- 2) olema tuttav tööandjate sotsiaalkindlustusalaste kohustustega;
- 3) olema tuttav autoveo-ettevõtjate palgatud töötajate eri kategooriate töölepinguid reguleerivate eeskirjadega (lepingu vorm, osapoolte kohustused, töötingimused ja -aeg, tasuline puhkus, töötasu, lepingu rikkumine jne);
- 4) olema tuttav juhtimis-, puhke- ja tööaja valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, eelkõige nõukogu määruse (EMÜ) nr 561/2006², nõukogu määruse (EMÜ) nr 3821/85³, direktiivi 2002/15/EÜ ja direktiivi 2006/22/EÜ sätetega ning kõnealuste määruste kohaldamise praktiliste meetmetega.
- 5) olema tuttav juhtide alus- ja jätkuõppe valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, eelkõige direktiivist 2003/59/EÜ tulenevate eeskirjadega.

D. Maksuõigus

Kaupade ja sõitjate autovedu

Taotlejal peavad eelkõige olema teadmised järgmisi valdkondi reguleerivatest eeskirjadest:

- 1) veoteenuste käibemaks;
- 2) mootorsõidukimaks;
- 3) kaupade autoveos kasutatavate teatavate sõidukite maksud ning tee- ja infrastruktuuri kasutamise maksud;

² ELT L 102, 11.4.2006, lk 1.

³ EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8.

- 4) tulumaks.

E. Ettevõtte äri- ja finantsjuhtimine

Kaupade ja sõitjate autovedu

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav tšekkide, vekslite, võlakirjade, krediitkaartide ja muude makseviiside kasutamisega seotud seaduste ja tavadega;
- 2) olema tuttav mitmesuguste krediitdiviisidega (pangalaen, dokumentaalakreditiiv, hoiuste tagamine, hüpoteegid, liising, rentimine, faktooring jne) ning nendest tulenevate maksude ja kohustustega;
- 3) tundma bilanssi ning oskama seda koostada ja tõlgendada;
- 4) oskama lugeda ja tõlgendada kasumiaruannet;
- 5) oskama hinnata ettevõtte tasuvust ja finantsseisundit eelkõige finantsnäitajate alusel;
- 6) oskama koostada eelarvet;
- 7) olema tuttav ettevõtja kuluelementidega (püsi- ja muutuvkulud, käibekapital, amortisatsioon jne) ning oskama arvestada kulusid sõiduki, kilomeetri, reisi või tonni kohta;
- 8) oskama koostada kõiki ettevõtte töötajaid hõlmavat organisatsioonilise struktuuri skeeme ja tööplaanid jms;
- 9) olema tuttav turundus-, reklaami- ja suhtekorralduspõhimõtetega, sh veoteenuste müügi edendamisega, ning kliendiregistrite koostamisega jms;
- 10) olema tuttav autovedudega seotud eri kindlustusliikidega (vastutuskindlustus, õnnetusjuhtumite/elukindlustus, kahjukindlustus ja pagasikindlustus) ning nendest tulenevatest tagatistest ja kohustustest;
- 11) olema tuttav elektroonilise andmeedastuse kohaldamisega autovedude valdkonnas.

Kaupade autovedu

- 12) oskama kohaldada kaupade autovee teenuste hindamiseeskirju ning tundma Incotermini tarneklauslite tähendust ja mõju;
- 13) olema tuttav veonduse lisateenuste eri kategooriatega ning nende osatähtsuse, funktsioonide ja võimaliku staatusega.

Sõitjate autovedu

- 14) oskama kohaldada sõitjate autoveo avalik-õiguslikus ja erasektoris tariife ja hindu reguleerivaid eeskirju;
- 15) oskama kohaldada sõitjate autoveoteenuste hindamiseeskirju.

F. Turulepääs

Kaupade ja sõitjate autovedu

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav rendi või tasu eest toimuvat autovedu, tööstussõidukite rentimist ja alltöövõttu, eelkõige tegevusala ametlikku korraldust, tegevusalale lubamist, ühendusesiseste ja -väliste autovedude tegevuslube ning kontrolli ja karistust käsitlevate eeskirjadega;
- 2) olema tuttav autoveo-ettevõtja asutamiseeskirjadega;
- 3) olema tuttav mitmesuguste autoveo-teenuste osutamiseks vajalike dokumentidega ja ta peab olema suuteline kehtestama kontrollmenetlust tagamaks, et iga vedu, eelkõige sõidukit, juhti, kaupu ja pagasit käsitlevaid dokumente hoitakse nii sõidukis kui ka ettevõtja ruumides.

Kaupade autovedu

- 4) olema tuttav kaupade autoveoteenuste turu korraldusega, eelkõige lasti käsitlemise ja logistikaeeskirjadega;
- 5) olema tuttav piiriformaalsustega, T-dokumentide ja TIR-märkmike osatähtsuse ja kohaldamisalaga ning nende kasutamisest tulenevate kohustuste ja vastutustega.

Sõitjate autovedu

- 6) olema tuttav sõitjate autoveo turu korralduse eeskirjadega;
- 7) olema tuttav sõitjate autoveo-teenuste kehtestamise eeskirjadega ja ta peab olema suuteline koostama veokavu.

G. Tehnilised standardid ja tegutsemise tehnilised aspektid

Kaupade ja sõitjate autovedu

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav liikmesriikide sõidukite massi ja mõõtmeid reguleerivate eeskirjadega ning korraga, mida tuleb järgida ebaharilike lastide puhul, kui on tegemist erandiga eeskirjadest;

- 2) oskama valida sõidukeid ja nende komponente (šassiid, mootor, käiguvahetussüsteem, pidurisüsteem jne) vastavalt ettevõtja vajadustele;
- 3) olema tuttav formaalsustega, mis on seotud kõnealuste sõidukite tüübikinnituse, registreerimise ja tehnoülevaatusega;
- 4) saama aru, missuguseid meetmeid on vaja võtta, et vähendada müra ja võidelda mootorsõidukite heitgaasidest tingitud õhusaaste vastu;
- 5) olema suuteline koostama sõidukite ja nende seadmete perioodilise hoolduse kavu.

Kaupade autovedu

- 6) olema tuttav veoste käitlemis- ja laadimisseadmete eri liikidega (järelhaagised, konteinerid, alused jne) ning olema suuteline kehtestama kaupade peale- ja mahalaadimise korda ning välja andma sellekohaseid juhiseid (lasti jagamine, virnastamine, paigutamine, kiiludega kinnitamine jne);
- 7) olema tuttav mitmesuguste kombineeritud veo meetodite, näiteks haagistega ühendvedude ja ro-ro -tüüpi vedudega;
- 8) olema suuteline rakendama korda, mis on ette nähtud ohtlike kaupade ja jäätmete veoeeskirjadest, eelkõige nõukogu direktiivist 94/55/EÜ⁴ ja nõukogu direktiivist 96/35/EÜ⁵ ning nõukogu määrusest (EMÜ) nr 259/93⁶ tulenevate eeskirjade täitmiseks.
- 9) olema suuteline rakendama korda, mis on ette nähtud kergesti riknevate toiduainete veoeeskirjade, eelkõige kiiresti riknevate toiduainete rahvusvahelise veo ning selleks kasutatavate eriveokite alase kokkuleppes (ATP) tulenevate eeskirjade täitmiseks;
- 10) olema suuteline rakendama elusloomade veoeeskirjade täitmiseks ettenähtud korda.

H. Liiklusohutus

Kaupade ja sõitjate autovedu

Taotleja peab eelkõige:

- 1) teadma, missugust kvalifikatsiooni nõutakse juhtidelt (juhiluba, arstitõendid, ametialase pädevuse tunnistused jne);
- 2) olema suuteline võtma vajalikke meetmeid tagamaks, et juhid järgivad eri liikmesriikides kehtivaid liikluseeskirju, keelde ja piiranguid (kiirusepiirangud, sõidu eesõigused, seisu- ja parkimispiirangud, tulede kasutamine, liiklusmärgid jne);

⁴ EÜT L 319, 12.12.1994, lk 7.

⁵ EÜT L 145, 19.6.1996, lk 10.

⁶ EÜT L 30, 6.2.1993, lk 1.

- 3) olema suuteline koostama juhtidele juhiseid, kuidas kontrollida sõidukite, seadmete ja lasti seisundiga seotud ohutusnõuete täitmist ning võtta ennetusabinõusid;
- 4) olema suuteline kehtestama õnnetusjuhtumi korral järgitavat korda ja rakendama asjakohaseid menetlusi, et vältida õnnetusjuhtumite või tõsiste liiklussüütegude kordumist;
- 5) oskama rakendada korda kauba turvaliseks kinnitamiseks ja teadma vastavaid tehnikaid.

Sõitjate autovedu

- 6) omama algteadmisi liikmesriikide teedevõrgu kohta.

II EKSAMI KORRALDAMINE

1. Liikmesriigid korraldavad kohustusliku kirjaliku eksami, millele lisaks võidakse korraldada suuline eksam, et teha kindlaks, kas autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejatel on piisav teadmistetase I osas loetletud ainevaldkondades, eelkõige oskus kasutada kõnealuste valdkondadega seotud vahendeid ja tehnikat ning täita vastavaid juhtimis- ja koordineerimisülesandeid.
 - a) Kohustuslik kirjalik eksam koosneb kahest testist:
 - kirjalikud küsimused kas valikvastustega küsimuste (igal küsimusel on neli võimalikku vastust), otseseid vastuseid nõudvate küsimuste või nimetatud kahe süsteemi kombinatsiooni vormis;
 - kirjalikud ülesanded/juhtumi lahendamine.Kummagi testi miinimumkestus on kaks tundi.
 - b) Juhul kui korraldatakse suuline eksam, võivad liikmesriigid seada tingimuseks, et osaleja on edukalt sooritanud kirjaliku eksami.
2. Juhul kui liikmesriigid korraldavad ka suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi kolme testi puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 25% ja maksimaalselt 40%.

Juhul kui liikmesriigid korraldavad ainult suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi testide puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 40% ja maksimaalselt 60%.
3. Taotlejad peavad saama kõigi testide eest keskmiselt vähemalt 60% kogupunktidest, saades üksiktesti eest vähemalt 50% võimalikust punktide arvust. Liikmesriik võib vähendada kõnealust piirmäära 50%-lt 40%-ni ainult ühe testi puhul.

II LISA

EUROOPA ÜHENDUS

(Tugev beež paber – A4 formaadiga sünteetiline paber 150g/m² või rohkem)

(Tekst on tunnistust väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

Asjaomase liikmesriigi eraldustähis¹

Pädeva asutuse või organi nimetus²

KAUPADE [SÕITJATE] AUTOVEO AMETIALASE PÄDEVUSE TUNNISTUS³

Nr

Käesolevaga kinnitab.....⁴
et
sündinud (sünniaeg)(sünnikoht)

on läbinud koolituse ja sooritanud edukalt eksamid (aasta:), õppeperiood:⁵,
mis on korraldatud kaupade [sõitjate]⁶ autoveo ametialase pädevuse tunnistuse saamiseks kooskõlas [kuupäev]
määrusega (EÜ) nr .../...

Käesolev tunnistus on piisav tõend ametialase pädevuse kohta, millele on osutatud [kuupäev] määruse (EÜ) nr .../... (millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtjate tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta) artikli 20 lõikes 1.

Välja antud (koht),..... (kuupäev)

.....⁷

¹ Liikmesriigi eraldustähis: B – Belgia, BG – Bulgaaria, CZ – Tšehhi Vabariik, DK – Taani, D – Saksamaa, EST – Eesti, GR – Kreeka, E – Hispaania, F – Prantsusmaa, IRL – Iirimaa, I – Itaalia, CY – Küpros, LV – Läti, LT – Leedu, L – Luksemburg, H – Ungari, NL – Holland, A – Austria, PL – Poola, P – Portugal, RO – Rumeenia, SLO – Sloveenia, SK – Slovakkia, FIN – Soome, S – Rootsi, UK – Ühendkuningriik.

² Euroopa Ühenduse iga liikmesriigi poolt eelnevalt määratud pädev asutus või organ käesoleva tõendi välja andmiseks.

³ Mittevajalik maha tõmmata

⁴ Perekonnanimi ja eesnimi, sünnikoht ja -aeg

⁵ Eksami kindlakstegemine

⁶ Mittevajalik maha tõmmata

⁷ Cachet et signature de l'autorité ou de l'instance accréditée qui délivre l'attestation